



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Theodotius Imperator post fusos Thessalonicae barbaros, cum in
aduersam valetudine[m] incidisset, ab Astolio episcopo baptismi lauachro
tinctus est. Cap. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRAT. HISTOR.

illum in sede Episcopali collocare parant. Quo facto, per magna excitabatur contentio. Postea verò populus sub eiusmodi conditionibus ad concordiam reductus fuit. Cum omnes, qui Episcopatum petere videbantur, in vnum coegissent, reperiunt eos esse numero sex, inter quos erat Flavianus. Istos iureiurando astringunt, vt nemo illorum tum Episcopatus administrationem capesseret, cum alteruter ex his duobus Episcopis, Paulinum & Meletium dico, è vita exiret, sed ei soli, qui superesset, demortui locum obtinendi, facerent potestatem. Quare iureiurando ad hunc modum dato, populus pacato & tranquillo animo, vnus erga alium esse coepit, nec deinceps mutuo discordare. Ob quam causam qui à Lucifero stabant, ab Ecclesia recessere, quod Meletius ab Arianis designatus, ad episcopatus illius dignitatem admissus erat. Eodem tempore, quo & res Antiochenae in tanta perturbatione versabantur, & Gregorius communi multorum episcoporum consensu ab urbis Nazianzi episcopatu, ad episcopatum Constantinopolis translatus fuit, Meletius Constantinopoli necessario contendit. Atque ista quidem hoc modo.

Quòd Theodotius Imperator post fusos Thessalonica barbaros, cum in aduersam valetudinē incidisset, ab Astolio episcopo baptismi lauacro tinctus est.
CAP. VI.

PER illud tempus vbi Gratianus & Theodosius victoriam contra Barbaros reportauerant, Gratianus exemplo propterea in galliam profectus est, quòd Germani fuerant eius regionis agros depopulati: Theodosius autè post erecta trophea, Constantinopolim ire maturans, Thessalonicam peruenit. Ibi in morbum incidens, cupiebat baptismi donari: quippe ex maioribus religionem iam olim didicerat Christianam, fideiq; Consubstantialis se totum addixerat. Et cum propter morbi grauitatem baptizari properaret, & Episcopum Thessalonicensium ad illud munus obeundum requireret, primum sciscitabatur ab Episcopo, quam fidem amplexaretur. Ac cum Episcopus respondisset, opinionem Arij minime per Illirium peruasisse, neque nouam illius doctrinam eius regionis Ecclesias potuisse occupare,

pare, sed omnes, qui in illis versabantur, antiquam illam & vetustam fidem ab Apostolis traditam, inque Concilio Nicæno confirmatam semper obseruasse, Imperator ab Ascholio (ita enim vocabatur Episcopus) libentissimo animo baptismum recepit. Paucis igitur post diebus à morbo recreatus, Constantinopolim contendit, 8. Calend. Decembris, Gratiano iam quintum Consule, eoque ipso Theodosio primum.

Quod cum Gregorius Constantinopolim, Episcopis aliquot stomachantibus ingressus esset, ipse Ecclesiæ gubernationem repudiavit. Imperator autem Demophilo Arianorum Episcopo significat, ut aut Consubstantiali assentiretur, aut ciuitati cederet, quod ille melius censuit. CAP. VII.

Eodem tempore Gregorius ab vrbe Nazianzo translatus, intra mœnia Constantinopolis in quadam ecclesia perexigua conuentus fecit. Ad quam quidem ecclesiam, Imperatores postea templum amplissimum adiunxere, vocaueruntque Anastasiam. Gregorius, vir illustris, & homines ætate coniunctos pietate facile superans, cum intelligeret quosdam ipsi obstrepere, quod homo exterus & peregrinus esset, lætus admodum de Imperatoris aduentu, Constantinopoli amplius ætatem degere recusauit. Imperator vero, cum ecclesiam admodum conturbatam offenderet, omni cura & cogitatione incubuit, uti pacem faceret, concordiam constitueret, & ecclesias amplificaret. Itaque sine mora Demophilo, qui sectæ Arianae Episcopus fuit, consilium suum aperit, quæritque ab eo utrum concilio Nicæno fidem veller adhibere, populum ad concordiam traducere, & pacem amplecti. Quo quidem eius postulatam abnuente, idcirco, inquit Imperator, si pacem & concordiam fugis, te ab ecclesiis fugere mando. Quæ cum audiuisset Demophilus, & secum considerasset, quam difficile esset potentioribus resistere, conuocata in ecclesia multitudine, ipse in medio surrexit, verbaque eiusmodi apud suos locutus est. Fratres, scriptum est in euangelio: si vos persecuti fuerint in vna ciuitate, fugite in aliam. Igitur quoniam Imperator nos ab ecclesiis

Cur templum hoc sit Anastasia vocatum, vide Sozo. li. 7. ca. 5

Matt. 10.

R

clesiis